

SIRÁLY
Fiatalok melléklete • 2007. szeptember 21.

Aki nem hallgat háttérzenét

Harmóniák világfájdalom nélkül

1987-ben született, eddig három misét írt, nivódijjal jutalmazták, zeneszerzői versenyt nyert és tavasszal adták ki az Üzen Március című művéből készült lemezt. Játsszik zongorán, orgonán, furulyán, fuvolán, basszusgitáron, ritmusgitáron és harsonán. Andorka Péterrel beszélgettünk.

– Milyen hosszú út vezetett az Üzen Március megszületéséig?

– 2004 végén kezdtem foglalkozni az ötlettel, *Jeney Szilveszter* rockoperájának hatására. Eredetileg a Ferences Gimnázium ünnepségére készült, ahol 2005 márciusában az iskola amatőr zenészeivel adtuk elő. Idén márciusra profikkal sikerült lemezfelvételt készítenünk belőle és kiadnunk. Ezt egészítette ki egy ünnepélyes bemutató a XII. kerületi MOM Művelődési Otthonban. Sokáig húzódtott a munka, másfél évbe telt, és még mindig nincs vége. Kiadtuk a CD-t, s látszólag ez a maximum, amit el lehet érni a művel, pedig korántsem így van. Hosszabb távon el tudnám képzelni, hogy színházi előadás kerekedjen belőle.

– Mit érzel a legnagyobb eredménynek a produkció kapcsán?

– Az igazán nagy eredmény az volt, hogy szerteágazó zenei világokból jövő embereket sikerült összehangolni egy közös produkcióhoz. A megannyi hívatásos zenész, köztük a Gábel Testvérek, *Csiszér Laci*, *Dévai Nagy Kamilla* tanítványai és a *Misztrál* Együttes nem keveredett egymással konfliktusba, mert mindenki megtalálta a műben a maga hangját, a maga szerepét. A lemezfelvételek és a bemutató legnehezebb feladata nem a jelenlévők koordinálása volt, hanem az előzetes szervezőmunka. Mindamelllett kész cso-

da, hogy ennyi pénzből el tudott készülni a lemez.

– Kik segítettek, hogy eljussatok a bemutatóig és a lemezig?

– *Csemiczky Miklós* tanár úr folyamatosan buzdított és szakmai tanácsokkal látott el, *Soós Sándorné*, *Rózsa* tanárnő pedig prózában előadott verseket válogatott a darabhoz, amelyeket a 2005-ös előadás után szintén megzenésítettem. Ezzel vált teljessé a mű. Szerintem a negyvennyolcas események nem fejeződtek be '48-ban, sőt, előtte és utána többször megismétlődtek, csak éppen mindig más-más köntösben. Benne van az ifjonti lelkesedés, de a részvét is a magyarság történelmében bekövetkezett tragédiák iránt. Ettől vált kicsit ambivalens művé.

– Mi mindent tervezel még?

– Szeretném, ha felvennének a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemre, ahová idén jelentkeztem. Jelenleg a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába járok, s még nem érzem magam elég felkészültnek, hogy nagyobb műveket írjak, például oratórius vagy színpadi darabokat. A musicalírás határozottan érdekel – szerintem megannyi felderítetlen és kiaknázatlan területe van még.

– Jelenleg min dolgozol?

– Gözerével a felvételre készülök, emellett most éppen írok egy „nagy örültséget” két klarinétra, ütőhangsze-

kre és hárfára. Nagy baj, hogy a közönség legnagyobb része előítéletesen „kakofónnak” tartja a modern zenét, holott léteznek igazán jó, hallgatható, izgalmas modern művek is. Persze a „komoly”- és „könnyűzene” közötti örök ellentétet nem könnyű feloldani: a háromperces slágereket gyorsan meg lehet emészteni, a klasszikus zenéhez befogadóbb módon kell viszonyulni, felületesen pedig, háttérzeneként egyenesen nem is érdemes hallgatni.

– Mi indít valakit arra, hogy tizenévesen három misét írjon?

– Bár tizennégy évesen felvettek a Ferences Gimnáziumba és a Bartók Konzervatóriumba is, két hónap után abba kellett hagynom valamelyiket, mert fizikailag nem bírtam. A Ferences mellett döntöttem, ahol rengeteg lehetőségem volt koncertek, előadások megszervezésére. Mivel mindig is érdekelt az egyházzene – például latint is ezért tanultam –, írtam miséket is. Viszont végig ragaszkodtam ahhoz, hogy mindig liturgiában hangozzék el legalább az ősbemutatójuk. Azért perze nem hagytam abba a zenetanulást,

folytattam a nyolcéves koromban megkezdett zongoratanulmányaimat a Vujcsics Tihamér Zeneiskolában. Most is érdekel az egyházzene, szeretnék jobban elmélyedni benne. Ugyanakkor egy zeneszerzőnek szerintem univerzálisan kell gondolkodnia, és ha rááll egy zenei vonalra, attól még a többi műfajban is otthon kell lennie – annál is inkább, mert a zeneszerzők manapság a tanítás mellett főleg az alkalmazott zeneszerzésből tudnak megélni.

– Nem volt olyan korszakod, amikor furcsán néztek rád a zenei érdeklődésed miatt?

– Általános iskolás koromban, főleg felsőben egy kicsit kinéztek, mert nem voltam az a bulizós típus. Szerencsére a Ferencesben már elfogadtak így az osztályban, meg talán én is jobban megtaláltam ott a helyem. Azt pedig talán kevesen tudják, hogy a látszathoz sokkal több korombeli van, akit érdekel a komolyzene. Csak a konzervatóriumban vagyunk vagy ötszázán, bár olykor úgy érzem, kilógok egy kicsit a sorból, mert optimista vagyok. Engem még nem ért utol az a „világfájdalom”, amely meglátásom szerint a legtöbb zeneszerző diáktársamat jellemzi.

Bokor Tamás

A beszélgetés néhány hónappal ezelőtt készült, azóta Pétert – tervei szerint – felvették a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemre, zeneszerző és egyházzenei szakra. Időközben elvégzett a Magyar Rádiónál egy OKJ-s hangmester kurzust, ahol negyven vizsgázó között csak három ötös volt, egyikük ő.

Andorka Péter Üzen Március című zenei művének márciusban megjelent CD-felvétele megrendelhető a www.periferic-records.hu weboldalon, illetve kapható a nagyobb, zenei felvételeket forgalmazó üzletekben. Hivatalos weboldal: www.uzenmarcius.hu.

Andorka Péter